України про охорону здоров'я, навчальна література, монографічні та періодичні видання з теорії держави і права та галузевих юридичних наук; діалектичний, аналітичний, формально-юридичний, системний, порівняльно-правовий методи. Результати та їх обговорення. Одним з важливих напрямів державної соціально-правової діяльності України є належне забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини у сфері охорони здоров'я. Її реформування в процесі інтеграції України до єдиного Європейського простору підвищує відповідні вимоги до функціонування публічної влади у напрямку ефективного гарантування та забезпечення права людини на охорону здоров'я. Виникає необхідність в комунікативному теоретико-правовому осмисленні удосконалення правових засад такої публічно-владної діяльності в умовах розвитку громадянського суспільства та соціальної правової держави. Конституція України гарантує кожному право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування (ст. 49). Воно також передбачене Основами законодавства України про охорону здоров'я, Законами України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про лікарські засоби», «Про захист населення від інфекційних хвороб», «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз», «Про запобігання захворювання на синдром набутого імунодефіциту (СНІД) та соціальний захист населення», «Про психіатричну допомогу» та іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них. Висновки. У системі права та законодавства України сформувались міжгалузеві інститути права людини на охорону здоров'я. Вони містять норми та нормативно-правові акти, що регулюють комплекс суспільних відносин, які виникають у процесі здійснення соціально-економічних, медичних та екологічних заходів з метою збереження, зміцнення, розвитку стану здоров'я кожної людини та підвищення його рівня.

ФЕНОМЕН ПОЛИГЛОТОВ: ЛИНГВИСТИЧЕСКИЙ И ПСИХОЛОГИЧЕСКИЙ АСПЕКТ

Бель Лафдил Фарах, Дака Давид, Дейнега В.В.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра языковой подготовки

Целью данного исследования является феномен полиглота. На сегодняшний день, несмотря на наличие обширного материала по данному вопросу, ключевые проблемы рассматриваемого феномена носят амбивалентный характер. На наш взгляд, актуальными являются следующие направления: 1. достаточность уровня владения языками для статуса «полиглот»; 2. качественная основа полиглоссии: интеллектуальные ресурсы и трудолюбие; 3. взаимодействие языка с реальностью человека. Направление достаточности уровня владения языком для статуса «полиглот» получила освещение во многочисленных работах лингвистов и полиглотов. Для полиглотов данный показатель не является значимым в отличие от разнообразных суждений ученых. Ученые утверждают, что «достаточность уровня владения языком» варьируется от умения произносить слова и связывать их в предложение, до погружения в культуру конкретного языка (Роберт Декейзер, Клер Крамш, Кэрол Майерс-Скоттон, Майкл Эрард). Кроме того, лингвисты отмечают, что определение уровня владения языком тесно взаимосвязано со статусом и национальностью оценивающего, что ставит под сомнение окончательное решение данного вопроса. Важно рассмотреть антагонизм основы полиглоссии: интеллектуальные ресурсы – трудолюбие. Критичный подход лингвистов к данному вопросу и невозможность научного объяснения гиперполиглоссии как явления, заставляет определять полиглота формулой «уникальный случай». Между тем, полиглоты, не отрицая наличия способностей (логическое мышление, фонематический слух, большой объем памяти), акцентируют внимание на вопросах мотивации, упорства и трудолюбия (Эрик Гуннемарк, Ломб Като). Особое внимание заслуживает проблема взаимодействия языка и реальности человека (гипотеза лингвистической относительности Сепира-Уорфа), основанная на психологическом, лингвистическом и философском подходах. Эта проблема занимает особую нишу в описании феномена полиглотов. По решению вышеназванной проблемы выдвинуты несколько гипотез. Согласно одной из них, видение человеком окружающего мира определяет язык. Чем большим количеством языков владеет человек, тем большие глубины мира ему открываются. Любопытной, на наш взгляд, является гипотеза о взаимосвязи владения иностранными языками и психическим здоровьем человека. Итак, мы можем говорить лишь о гипотетичности постижения феномена «полиглот». Наиболее ценным и интересным, по нашему мнению, являются определения самих полиглотов о явлении «полиглот». Доминанта данного процесса, как утверждают полиглоты, - удовольствие и потребность в изучении различных языков.